

SOS Racisme

Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N.

sos@sosracisme.dk

www.sosracisme.dk

Vedrørende: Høringssvar fra SOS Racisme på forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Smidigere regler for bibeskæftigelse og frivilligt arbejde for udenlandske arbejdstagere m.v.)

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet,
mum@uim.dk og int-rekrut@uim.dk; uim@uim.dk;

Vedr. Ministeriets j.nr.: 2017 - 16557

København, d. 21. februar 2018

SOS Racisme fremsender hermed høringssvar på ovennævnte lovforslag fra Udlændinge- og Integrationsministeriet (UIM) med høringsfrist til 21. februar kl. 12.

Vedrørende tilladelse til frivilligt arbejde og til at arbejde op til i gennemsnit 12 timer om ugen på et område, der er relateret til det arbejde, som man har arbejdstilladelse til.

SOS Racisme finder grundlæggende lovforslaget meget positivt!

Det er særlig positivt, at man nu ønsker en **afbureaukratisering** af området, og ønsker at skaffe sig af med lovgivning som er overflødig og skader de berørte udlændinge såvel som Danmark. Det er også positivt, at man vil give alle udlændinge ret til - uden ansøgning - og straffrihed for - udførelse af frivilligt arbejde i Danmark. Vi finder det endnu mere positivt, at man ikke skal have forlænget karenstiden med 15 eller 22½ år, før man kan søge om permanent ophold, på grund af den forbrydelse, som politikerne i den tidligere lovgivning har ment, det er, at arbejde uden for det arbejdssted, man har fået tilladelse til efter § 9a stk. 2.

Bestemmelsen har haft følgende hovedformål: at hindre sort arbejde, at hindre personer uden opholdstilladelse i at arbejde i Danmark, og måske til en vis grad: at hindre social dumping, dvs. udførelse af især sort arbejde, som kan underbyde reguleret arbejde, der bidrager med skat, evt. moms og bedre arbejdsforhold for arbejdstagerne. I dette tilfælde rammer den helt ved siden af, da personer med opholds- og arbejdstilladelse efter § 9a stk. 2 netop har en opholdstilladelse, der knytter an til en arbejdstilladelse og en ansættelse hos en arbejdsgiver.

Man vil med lovændringen basalt set tillade forskere at arbejde uden begrænset arbejdstid uden for deres stedfæstede arbejdsplads, men i arbejde, der har sammenhæng med deres hovedbeskæftigelse. De øvrige grupper kan arbejde op til gennemsnitlig 12 timer om ugen i en bibeskæftigelse, der har sammenhæng med deres arbejde.

Vi har imidlertid to bemærkninger:

1. Vi kunne ønske os tilladelsen endnu bredere: selv forskere, musikere, religiøse forkyndere og IT-eksperter kan komme i pengene i en periode. Når de fortsat er ansat i deres hovedbeskæftigelse, som der har været brug for en udlænding til at udfylde i Danmark, hvorfor skulle de så ikke have lov at påtage sig en bibeskæftigelse uden for deres fagområde, så længe de betaler skat af deres bi-indkomst, så de på den måde bliver behandlet lige så godt som danske statsborgere, EU- eller EØS-borgere og udlændinge som er familiesammenførte og flygtninge?

2. Der er tradition i dansk lovgivning for, at lovgivning ikke bør indføres med tilbagevirkende kraft. På udlændingeområdet har vi dog tidligere set, at politikerne laver mange lovstramninger med tilbagevirkende kraft, ikke mindst vedr. lovgivning om mulighederne for at opnå permanent ophold eller dansk statsborgerskab.

Fx har vi tidligere set, at når en person har opfyldt alle kriterierne for at opnå permanent ophold i Danmark, bliver der vedtaget en ny lov, så at vedkommende alligevel ikke kan få permanent ophold, fx. fordi vedkommendes ophold under uddannelse i Danmark, eller arbejde, der ikke er fuldtidsarbejde, nu ikke mere tæller med.

Dette har gentaget sig flere gange, og hvor det i starten af Udlændingelovens tid kun tog få år at få permanent opholdstilladelse, kræves der nu normalt mindst 9 års lovligt registreret ophold i Danmark – samt opfyldelse af en række stadig skrappere betingelser om fuldtidsarbejde et vist antal år, ingen modtagelse af penge fra det offentlige i længere tid, straffrihed, etc. Vi har derfor tidligere protesteret imod lovændringer med tilbagevirkende kraft i flere høringsvar.

Men, som der argumenteres i lovforslagets kommentarer om den nugældende lovgivning:

"Det har vist sig, at bestemmelsen rammer unødigt hårdt. Der er således udlændinge, der har opholds- og arbejdstilladelse med henblik på beskæftigelse her i landet, og som er afskåret fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse i 15 år, fordi de har arbejdet for en anden arbejdsgiver end den arbejdsgiver, som opholds- og arbejdstilladelsen er stedfæstet til."

Ydermere er lovbestemmelsen urimelig fordi **den reelt er formålsløs**.

I dette tilfælde ønsker vi derfor ikke kun en ophævelse af den nugældende lovbestemmelse, men også **amnesti for de udlændinge, der allerede er blevet tiltalt eller straffet** for at have arbejdet for en anden arbejdsgiver end den arbejdsgiver, som opholds- og arbejdstilladelsen er stedfæstet til.

Vi tænker amnestien i form af eftergivelse af straf med tilbagebetaling af eventuel bøde samt evt. erstatning for svie og tort og ærekrænkelse.

Dette bør også gælde de udlændinge, der allerede har forladt Danmark pga. at de føler sig uretfærdigt behandlet og føler de er blevet gjort kriminelle, og finder, at de er blevet voldsomt diskrimineret af en lovparagraf, der ikke nødvendigvis har været fortolket for dem i forbindelse med, at de har modtaget deres arbejds- og opholdstilladelse.

I tråd hermed bør der også gælde **amnesti for bødestraffene til de berørte arbejdsgivere**. Dette bl.a. for at krav om straffrihed i forbindelse med tildeling af offentlige midler eller puljemidler for disse arbejdsgivere, hvad enten det er firmaer, organisationer eller institutioner som Folketinget, der har modtaget en sådan dom, ikke bør hindres af en sådan ulovlig handling, som ikke engang de folkevalgte lovgivere har vidst var ulovlig!

Det må være muligt for myndigheder eller domstole at gennemse de nævnte afgørelser i retterne og give amnesti, idet loven ikke oprindeligt var tiltænkt at straffe de berørte grupper, som jo har lovligt ophold. De dømte har jo reelt ikke vidst, at arbejdstilladelsen til en stedfæstet arbejdsgiver betød, at de slet ikke måtte udføre andet arbejde, lønnet eller ulønnet, som fx. at holde et oplæg om skatteunddragelse for et Folketingsudvalg, eller deltage i en koncert med et andet orkester, end det, de var ansat i.

Lovændringen vedrørende permanent ophold bør formuleres, så det er uomtvisteligt, at de omhandlede arbejdstagende udlændinge, der er blevet dømt efter den nugældende lov, alligevel ikke får udskudt muligheden for permanent ophold med 15 eller 22½ år.

Nogle af de nævnte lovovertrædende udlændinge er allerede udrejst af Danmark, da de har følt sig dårlig behandlet ved at blive kriminaliseret og straffet for noget, de ikke reelt har opfattet som ulovligt eller kriminelt, og ved at de har fået udskudt muligheden for permanent ophold.

Udlændingemyndighederne bør finde de udrejste udlændinge og meddele dem amnesti for straffen, tilbagebetale bøden/bøderne, en erstatning for tort og svie, og igen give dem mulighed for at søge opholds- og arbejdstilladelse, og se bort fra det mellemliggende ophold i udlandet i forbindelse med en evt. kommende ansøgning om permanent ophold i Danmark.

At en udlændingestrømning kan få mere vidtrækkende konsekvenser end først tiltænkt og selv for de folkevalgte virke absurd, når Folketinget overtræder den og konsekvenserne bliver fremstillet i pressen og TV, burde få politikerne til at overveje, om ikke det var på tide at følge en anden kurs end blot at konkurrere om flest muligt udlændingestrømninger uden reelt formål. Og gennemtænke følgerne af den nugældende lov og øvrige udlændingestrømninger og den politiske diskurs: at Danmark har et meget dårligt ry blandt forskere og andre eksperter.

Registersamkørsel

UIM har valgt at blande lidt malurt i bægeret i et ellers positivt lovforslag ved at foreslå tilladelse til registersamkørsel mellem **CVR-registret og arbejde og skatteoplysninger for alle udlændinge** i Danmark.

Formålet med dette skulle ifølge lovforslaget være, at SIRI bliver mere kendte med hvilke brancher det drejer sig om, og hurtigere vil kunne ophæve en arbejds- og opholdstilladelse for en ansat, hvis den virksomhed, vedkommende er ansat ved, bliver lukket igen. SIRI kan endvidere se efter, om der er sammenhæng mellem hovedbeskæftigelse og bibeskæftigelse, og tælle efter, om arbejdstageren arbejder mere end 12 timer om ugen i gennemsnit over et kvartal i en bibeskæftigelse. Dette for eventuelt at kunne straffe, eller ophæve en opholdstilladelse.

Men er der her ikke tale om endnu en unyttig udlændingestrømning? Den automatiske tæller på forsiden af UIM.dk står på 71 i dag, og hvis det er 100 strømninger, der er udlændingeministerens eget, personlige mål, mangler der selvfølgelig 29. Men hverken tælleren på UIM.dk eller den utrolige nidkærhed hvormed udlændinge bliver overvåget og chikaneret i Danmark, eller de erfaringer og rygter, der er, om fremmedfjendtlighed i Danmarks behandling af udlændinge, er befordrende for rekruttering af udenlandske forskere, musikere, it-eksperter m.v.

Nogle politikere taler meget ned om udlændinge, som personer, der bor her i landet og nyder godt af det danske velfærdssamfund, men som ikke bidrager til det danske samfund ved at arbejde. Hvorfor så bruge al denne nidkærhed og arbejdskraft på at hindre eller begrænse udlændinge i at bidrage med deres arbejdskraft? Ville de ansatte i SIRI ikke kunne finde bedre anvendelse af deres arbejdskraft ved at inkludere udlændinge i Danmark og give dem bedre muligheder for at få arbejde, end ved at overvåge dem med henblik på at kunne inddrage deres opholdstilladelse, hvis de ikke følger reglerne?

Det gælder også selv om kontrollen forudses at blive gebyrfinansieret af gebyrer fra arbejdsgiverne. Kontrollen vil gøre det dyrere og besværligere for virksomheder, der ansætter udenlandsk arbejdskraft, og kan formentlig medvirke til at man foretrækker ikke at ansætte en topkvalificeret udlænding fx i et orkester.

Så vidt vi kan se af de seneste 5 års udlændingelovgivning bliver udlændinge overvåget fra top til tå via politi, efterrettningsmyndigheder og udlændingemyndigheder fra det øjeblik, de bliver registreret på dansk jord eller søger om opholdstilladelse. Der er måske endda en risiko for at data efter registersammenkørsel og anden overvågning i realiteten kan liggelagret usikkert i lang tid. Hvor sikkert kan alle disse elektroniske data mon opbevares, når hackere kan komme ind i selv meget sikre IT-systemer verden over?

Konklusion:

SOS Racisme støtter grundlæggende 1. del af lovforslaget.

Desuden mener vi, at tilladelsen skal gå endnu videre end anført i lovforslaget, således at de nævnte grupper af udlændinge, der er kommet hertil for at arbejde, også kan tage en lønnet bibeskæftigelse uden sammenhæng med hovedbeskæftigelsen, så længe de endnu er ansat i deres hovedbeskæftigelse.

Vi synes at lovændringen skal være med tilbagevirkende kraft, ved at der gives amnesti til de dømte i de hidtidige sager om overtrædelser af denne art.

Vi er imod den øgede kontrol og dertil hørende gebyrer på området.

Venlig hilsen,

For SOS Racisme,

Anne Nielsen, Næstformand